

Öroninflammationer

En av de vanligaste orsakerna till besök hos veterinären är problem med öronen. Hunden eller katten skakar på huvudet, kliar sig eller har ont, eller ägaren ser att djuret har något sekret i öronen. Ibland luktar det illa.

Insidan av öronlappen och/eller hörselgången blir röd och irriterad, ibland sårig. Sekretet som bildas kan vara gult, brunt eller varigt.

Vissa öroninflammationer är enkla att behandla medan andra är besvärligare. Ibland kan det behövas mycket långa behandlingar och flera kontroller innan allt är utläkt.

Hörselgången.

Hörselgångens längd varierar mellan 5-10 cm. beroende på ras och är till skillnad från vår, vinklad. Den är beklädd med hud som, precis som den vanliga huden, innehåller hårsäckar och olika typer av körtlar.

Körtlarna producerar öronvax och annat sekret.

I ett väl fungerande friskt öra transporteras vax och sekret uppåt till ytterörat. Örat är alltså självrengörande.

Allergier vanlig orsak.

Det är alltid flera faktorer som samverkar innan en öroninflammation bryter ut.

Hängande öron ökar risken för öroninflammation liksom mycket hår i öronen, varmt och fuktigt väder och hög sekretproduktion i öronen.

Men det behövs också någon direkt utlösande faktor. Allergiska problem, parasiter som öronskabb, tumörer eller polyper i hörselgången, främmande partiklar som växtdelar, kan utlösa öroninflammationen men även hormonella störningar som påverkar sekretproduktionen i öronen.

Allergier är en av de absolut vanligaste orsakerna till öroninflammation hos hund. De flesta av dessa hundar har klåda även på andra ställen på kroppen, men ett antal

hundar har öronproblem som enda symptom på sin allergi.

Öronskabb är mycket vanligt förekommande, speciellt hos katt. Det är också mycket smittsamt, även till hundar. Därför skall alla hundar och katter som haft kontakt med varandra, behandlas samtidigt.

Bakterier och svampar.

När hörselgången blir skadad och inflammerad börjar de bakterier och/eller jästsvampar som finns i öronen att växa till. Bakterier och jästsvampar förekommer alltså helt normalt i öronen i liten mängd. De tar chansen att föröka sig när hörselgången är skadad och förvärrar då kraftigt öroninflammationen.

Kronisk öroninflammation.

Det finns en risk för bestående förändringar i hörselgången. Om t.ex. en allergisk hund inte behandlas för det grundläggande problemet eller om en öroninflammation inte läkt ordentligt innan behandlingen avslutas, kan det utvecklas en kronisk inflammation. Inflammationer i mellanörat kan också ge bestående men. Av en öroninflammation kan hörselgången bli trängre, mängden sekretproducerande körtlar fler och det blir svårare att rengöra och behandla. Det hela blir en ond cirkel.

Öronundersökning.

För att skaffa information om en öroninflammation tittar veterinären först på öronlappen och området runt örat. Därefter undersöks hörselgången med ett s.k. otoskop. Man kontrollerar att trumhinnan är hel, och tittar efter förändringar i hörselgången. Sekretet i öronen ger ytterligare information. I mikroskopet letar veterinären efter öronskabb men också efter vilka typer av bakterier som finns där och om det finns jästsvampar. Vid kraftigare öroninflammationer hittas också vita blodkroppar i öronsekretet.

Vad man finner i mikroskopet är en stor hjälp för att kunna välja rätt behandling.

En del bakterier är extremt svårbehandlade. Hittas sådana vid mikroskopundersökningen så görs även en odling och resistensbestämning. Man får då veta vilken bakterie det är och vilket antibiotika som är bästa valet i just detta fallet.

Behandling av öroninflammationer.

Rengöring är en mycket viktig del av behandlingen. Medicinen som droppas ner i örat fungerar dåligt om örat är fyllt med sekret. Vaxet är också irriterande i sig, så det måste bort. Man använder lämpligen något vaxlösande preparat som t.ex. Epi-Otic®. Det droppas ned i riklig mängd, varefter man masserar i minst 30 sek. Efter ca 10 min. kan man torka ur örat med bomull eller mjukt papper. En hel del av öronrengöringsmedlet har skakats ut under tiden.

Om sekretet är tunnflytande eller varigt används helst koksaltlösning vid rengöringen. Använd aldrig tops (bomullspinnar) långt ned i hörselgången utan endast i de yttre delarna, alltså så långt man kan se.

Öroninflammationer behandlas i första hand med örondroppar, vanligen i 10-14 dagar. Olika örondroppar innehåller olika typer av antibiotika och oftast också något medel mot jästsvamp. Dessutom innehåller örondropparna kortison som minskar svullnad och klåda.

Till allergiska öronproblem kan det gå bra att använda droppar som bara innehåller kortison.

Öroninflammationer behandlas sällan med antibiotika i tablettform, möjligen vid utpräglad kroniska infektioner och alltid vid inflammationer i mellanörat.

Förebyggande åtgärder

Hundar eller katter som ofta drabbas av öroninflammationer behandlar man med förebyggande medel. Att hålla vaxet borta med vaxlösande medel är ofta effektivt och gör att hunden eller katten drabbas mer sällan av öroninflammationer.

Får djuret ofta jästsvampsinfektioner i öronen så är ett surgörande medel som t.ex. Epi-Otic® ett bra val eftersom jästsvampar inte trivs i sur miljö.

Får ditt djur ofta öroninflammationer så fråga din veterinär vad du kan göra för att förebygga nya inflammationer. Även om du inte kan förhindra att din hund eller katt drabbas så kan du säkert åstadkomma att öroninflammationerna kommer mer sällan och kanske blir mindre allvarliga.

Drabbas din hund eller katt av en öroninflammation så vänta inte med att söka veterinär hjälp. Ju tidigare rätt behandling sätts in desto större är möjligheterna att lyckas med behandlingen och djuret slipper ett onödigt lidande.